

Súd: Správny súd v Košiciach
Spisová značka: PO-6S/11/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8021200119
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Petra Vysaníková
ECLI: ECLI:SK:SpSKE:2025:8021200119.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Petry Vysaníkovej, členov senátu JUDr. Eriky Klimekovej a JUDr. Jozefa Sába, PhD., v právnej veci žalobcu: JANTER, s.r.o., IČO: 46 603 441, so sídlom Ovčie 169, právne zastúpený: JUDr. Ivo Babjak, advokát, so sídlom Sovietskych hrdinov 200/33, Svidník, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná č. 63, Banská Bystrica, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. 100036277/2021 zo dňa 11.01.2021 takto

rozhodol:

- I. Z a m i e t a žalobu.
- II. Účastníkom konania n e p r i z n á v a právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

I.

1. Správnu žalobou podanou na Krajský súd v Prešove (ďalej aj „pôvodný správny súd“) sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 100036277/2021 zo dňa 11.01.2021 (ďalej aj „napadnuté rozhodnutie“), ktorým bolo potvrdené rozhodnutie Daňového úradu Prešov č. 361172/2020 zo dňa 03.08.2020 o vyrubení rozdielu na dani z pridanej hodnoty žalobcovi za zdaňovacie obdobie apríl 2015 v sume 1054,19 eur (ďalej aj „správca dane“ a „rozhodnutie správcu dane“). Žalobca v správnej žalobe navrhol zrušiť napadnuté a rozhodnutie správcu dane a vec vrátiť správcovi dane na ďalšie konanie.

2. Dňa 21.10.2015 začala u žalobcu daňová kontrola za zdaňovacie obdobia január až júl 2015 (spísaním zápisnice č. 21045121/2015 zo dňa 21.10.2015, administratívny spis, zväzok I, č.l. 3).

3. Za mesiace: január a február 2015 nebol zistený rozdiel na dani, pričom za tieto zdaňovacie obdobia bol vyhotovený samostatný protokol z daňovej kontroly č. 1628378/2016 zo dňa 19.10.2016 (administratívny spis, zväzok I, č.l. 34). Za ostatné kontrolované mesiace vrátane mesiaca apríl 2015 [teda zdaňovacieho obdobia, ktorého sa týka napadnuté rozhodnutie] bol zistený rozdiel na dani, pričom za tieto zdaňovacie obdobia bol vyhotovený protokol z daňovej kontroly č. 1628467/2016 zo dňa 19.10.2016 (administratívny spis, zväzok I, č.l. 35). Žalobcovi bol tento protokol z daňovej kontroly spoločne s výzvou na vyjadrenie k zisteniam uvedeným v protokole zo dňa 10.10.2016 (ďalej aj „výzva zo dňa 10.10.2016“, administratívny spis, zväzok I, č.l. 36) doručený dňa 19.10.2016.

4. Správca dane vydal samostatné rozhodnutie za zdaňovacie obdobie apríl 2015, ktorým vyrubil žalobcovi rozdiel na dani z pridanej hodnoty v sume 1054,19 eur [rozhodnutie správcu dane č. 100131721/2017 zo dňa 20.01.2017, zväzok I, administratívny spis, č.l. 45], ktoré bolo následne

zrušené žalovaným [rozhodnutie žalovaného č. 101218702/2017 zo dňa 05.06.2017, administratívny spis, zväzok I, č.l. 52].

5. Následne správca dane opätovne vydal samostatné rozhodnutie za zdaňovacie obdobie apríl 2015, ktorým vyrubil žalobcovi rozdiel na dani z pridanej hodnoty v sume 1054,19 eur [rozhodnutie správcu dane č. 101636465/2017 zo dňa 26.07.2017, zväzok I, administratívny spis, č.l. 54] a žalovaný toto rozhodnutie správcu dane potvrdil [rozhodnutie žalovaného č. 102565885/2017 zo dňa 12.12.2017, administratívny spis, zväzok I, č.l. 61]. Tieto rozhodnutia boli predmetom súdneho prieskumu, v ktorom Krajský súd v Prešove svojim rozsudkom č.k. 2S/14/2018-47 zo dňa 08.01.2019 obe rozhodnutia zrušil a vec vrátil správcovi dane na ďalšie konanie (ďalej aj „rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 08.01.2019“).

6. Po zrušení vyššie uvedených rozhodnutí správca dane oznámil žalobcovi pokračovanie vo vyrubovanom konaní (oznámenie č. 100920899/2019 zo dňa 18.04.2019, administratívny spis, č.l. 62), v ktorom opätovne rozhodol o vyrubení rozdielu dane na dani z pridanej hodnoty v sume 1054,19 eur (rozhodnutie správcu dane, zväzok I, č.l. 62). Dôvodom vyrubenia rozdielu na dani z pridanej hodnoty žalobcovi bolo nepriznanie práva na odpočítanie dane žalobcovi [§ 49 ods. 2 písm. a) zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon o dani z pridanej hodnoty“)] z dodaní motorovej nafty od dodávateľom JURKI-HAYTON s.r.o.. IČO: 31 332 251, so sídlom Prístavná 2, Bratislava (ďalej aj „dodávateľ“). K dodaniu tovaru malo podľa žalobcu dôjsť natankovaním motorovej nafty do motorových vozidiel patriacich žalobcovi na čerpacej stanici JURKI Sabinov, Priemyselná 4, Sabinov (ďalej aj „čerpacia stanica JURKI Sabinov“ alebo „čerpacia stanica“). Správca dane na základe záverov znaleckého posudku č. 41/2019 zo dňa 16.12.2019 vyhotoveného znalcom JUDr. Ing. Eduard Jenčo, MBA., PhD. (ďalej aj „znalecký posudok č. 41/2019“) konštatoval, že pri sporných dodaniach predložil žalobca falzifikáty pokladničných dokladov, a preto nemohli byť vydané registračnou pokladnicou na čerpacej stanici JURKI Sabinov (rozhodnutie správcu dane, č. 37). Jednalo sa o pokladničné doklady [zjednodušené faktúry], ktoré mali byť vystavené elektronickou registračnou pokladnicou s prideleným DKP 5002020372552092 (ďalej aj „pokladničné doklady“) [zoznam sporných pokladničných dokladov je uvedený na str. 3 rozhodnutia správcu dane]. Zároveň správca dane poukázal na informácie získané z výpisov mýtnych transakcií od Národnej diaľničnej spoločnosti, podľa ktorých žalobcom označené motorové vozidlá [u ktorých malo prebehnúť tankovanie motorovej nafty] sa v dňoch deklarovaného nákupu nenachádzali na mieste, v ktorom sa nachádza príslušná čerpacia stanica JURKI Sabinov (rozhodnutie správcu dane, s. 36).

7. Žalobca podal voči rozhodnutiu správcu dane odvolanie. Žalovaný v odvolacom konaní potvrdil rozhodnutie správcu dane. V napadnutom rozhodnutí sa žalovaný stotožnil s dôvodmi správcu dane a konštatoval nesplnenie hmotno-právnych podmienok na práva na odpočítanie dane žalobcom: „dodávateľ JURKI-HAYTON s.r.o. pohonné hmoty na základe predložených falzifikátov dokladov z elektronickej registračnej pokladnice s DKP 5002020372552092 nedodal (...)“ (napadnuté rozhodnutie, s. 15).

8. Žalobca v správnej žalobe: (i) namietal nevykonanie oboznámenie žalobcu s pochybnosťami správcu dane počas daňovej kontroly, (ii) namietal doplnenie dokazovania vo vyrubovanom konaní, napriek tomu, že sa nejednalo o dôkazy, ktoré žalobca označil vo vyjadrení k výzve zo dňa 10.10.2016, (iii) namietal nevypočítanie znalca, ktorý vypracoval znalecký posudok č. 41/2019, (iv) uviedol, že nemôže niesť zodpovednosť za vystavenie falzifikátov zamestnancami dodávateľa, pričom poukázal na zistenia správcu dane, že zhodné falzifikáty sa nachádzali taktiež v daňovom spise daňového subjektu STEELMEN s.r.o.

[vyššie uvedené číslovanie bolo z dôvodu prehľadnosti zvolené správnym súdom, na toto číslovanie bude odkazovať správny súd v texte rozsudku]

9. Žalovaný vo vyjadrení k správnej žalobe uviedol, že žalobca bol oboznámený s pochybnosťami správcu dane počas daňovej kontroly [v tejto súvislosti poukázal na zápisnicu č. 103917234/2016 zo dňa 14.09.2016 (ďalej aj „zápisnica zo dňa 14.09.2016“) a na zápisnicu č. 1628269/2016 zo dňa 18.10.2016 (ďalej aj „zápisnica zo dňa 18.10.2016“)]. Ďalej poukázal na vykonané dokazovanie a konštatoval, že sporné dodanie motorovej nafty žalobcovi nebolo vo veci preukázané (vyjadrenie žalovaného zo dňa 09.08.2021). Žalobca zotrval na dôvodoch správnej žaloby a poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu

Slovenskej republiky sp.zn. 6Sžfk/40/2018 zo dňa 03.09.2016. V tejto súvislosti namietal, že správca dane neoznačil také dôkazy, ktoré spochybňovali uskutočnenie sporných dodaní (vyjadrenie žalobcu zo dňa 24.09.2021).

10. S účinnosťou od 01.06.2023 začal svoju činnosť Správny súd v Košiciach (ďalej aj správny súd alebo súd). V súlade s § 3 ods. 3 písm. c/ zákona č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, výkon súdnictva prešiel z Krajského súdu v Košiciach a z Krajského súdu v Prešove na Správny súd v Košiciach vo všetkých veciach, v ktorých je od 01.06.2023 daná právomoc správnych súdov. Od 01.06.2023 je teda na konanie v predmetnej veci príslušný Správny súd v Košiciach (ďalej aj „správny súd“).

11. Správny súd zistil, že vo veci žalobcu s totožným predmetom konania už rozhodol správny súd rozsudkom č.k. PO-1S/82/2020-72 zo dňa 20.06.2024, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 29.08.2024 (ďalej aj „rozsudok správneho súdu zo dňa 20.06.2024“). Napriek tomu, že táto vec sa vzťahovala na iné zdaňovacie obdobie [október 2015], tak zhoda s prejednávanou vecou bola daná okruhom sporných skutkových otázok [dodanie motorovej nafty od dodávateľa na príslušnej čerpacej stanici deklarované pokladničnými dokladmi označenými za falzifikáty] a právnych otázok [zhodný hmotno-právny dôvod nepriznania práva na odpočítanie dane žalobcovi]. Takáto skutková totožnosť vyplýva taktiež aj z vymedzenia žalobných bodov v oboch právnych veciach žalobcu. Z tohto dôvodu správny súd vo svojom odôvodnení poukáže a stručne zopakuje relevantné body taktiež z príslušného rozsudku správneho súdu [postupom podľa § 140 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej aj „SSP“)].

12. Správny súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 30.10.2025, na ktoré sa dostavil právny zástupca žalobcu. Právny zástupca žalobcu vo svojom prednese zotrval na písomných prednesoch zo súdneho konania. Konkrétne opakovane zdôraznil nedostatočné oznámenie pochybností správcom dane žalobcovi počas daňovej kontroly. Na tomto pojednávaní správny súd vyhlásil tento rozsudok, ktorým žalobu zamietol a účastníkom nepriznal právo na náhradu trov konania.

II.

Vybrané ustanovenia právnych predpisov

13. Podľa § 46 ods. 5 daňového poriadku Ak vzniknú pochybnosti o správnosti, pravdivosti alebo úplnosti dokladov predložených kontrolovaným daňovým subjektom alebo o pravdivosti údajov v nich uvedených, oznámi správca dane tieto pochybnosti kontrolovanému daňovému subjektu a vyzve ho, aby sa k nim vyjadril, najmä aby neúplné údaje doplnil, nejasnosti vysvetlil a nepravdivé údaje opravil alebo pravdivosť údajov riadne preukázal.

14. Podľa § 49 ods. 2 písm. zákona o dani z pridanej hodnoty Platiteľ môže odpočítať od dane, ktorú je povinný platiť, daň z tovarov a služieb, ktoré použije na dodávky tovarov a služieb ako platiteľ s výnimkou podľa odsekov 3 a 7.

a) Platiteľ môže odpočítať daň, ak je daň voči nemu uplatnená iným platiteľom v tuzemsku z tovarov a služieb, ktoré sú alebo majú byť platiteľovi dodané.

III.

Posúdenie správnym súdom

15. Správny súd sa oboznámil s napadnutým rozhodnutím, rozhodnutím správcu dane, konaním, ktoré ich vydaniu predchádzalo, a súvisiacim administratívnym spisom ako i súdnym spisom. Vo svetle žalobných bodov tieto posúdil a dospel k nasledovným záverom.

16. K žalobnému bodu (i) správny súd uvádza, že v administratívnom spise sa nachádza zápisnica z ústneho pojednávania konaného dňa 14.09.2016 [na zápisnici je nesprávne uvedený dátum 14.09.2015, avšak z obsahu zápisnice vyplýva, že zachytáva procesný úkon vykonaný v tomto dátume].

Na tomto ústnom pojednávaní správca dane oznámil žalobcovi spornosť nákupov pohonných hmôt vykonaných na základe tam označených dokladov elektronickej registračnej pokladnice [tabuľka č. 1, zápisnica zo dňa 14.09.2016, s. 3]. Svoje pochybnosti o týchto dodaniach správca dane odôvodnil tým, že dodávateľ neeviduje takéto nákupy pohonných hmôt vo svojom účtovníctve a ani v evidencii pre daň z pridanej hodnoty. Zároveň sa malo podľa správcu dane jednať „o falošné doklady“. Žalobca podal k týmto skutočnostiam vyjadrenie zo dňa 22.09.2016, v ktorom uviedol, že nie je jasné, na základe akých znakov boli príslušné doklady označené ako falošné (vyjadrenie žalobcu zo dňa 22.09.2016, administratívny spis, zväzok I, č.l. 27). Následne správca dane opakovane vykonal ústne pojednávanie so žalobcom, na ktorom poukázal na rozdiely v sporných pokladničných dokladoch oproti originálnym pokladničným dokladom [rozdiel v logu, vo fonte, v dĺžke v slove „Názov“ a v číslovaní dokladu] (zápisnica zo dňa 18.10.2016, administratívny spis, zväzok I, č.l. 33). Správny súd podotýka, že druhé ústne pojednávanie bolo s vykonané v deň 18.10.2016, a teda iba deň pred vydaním protokolu z daňovej kontroly. Na druhej strane, z obsahu zápisnice zo dňa 18.10.2016 vyplýva, že žalobca nepožiadaval správcu dane o dodatočnú lehotu na podanie vyjadrenia vo veci a k tomuto procesnému úkonu nevzniesol žiadne námietky.

17. Žalobca v tomto žalobnom bode namietal, že vo veci nedošlo k vykonaniu oznámenia pochybností spôsobom podľa § 46 ods. 5 daňového poriadku. Správny súd konštatuje, že správca dane vykonal dva procesné úkony vo forme ústneho pojednávania prostredníctvom ktorých podal žalobcovi informáciu o pochybnostiach týkajúcich sa sporných dodaní. Tieto pochybnosti správcu dane sa vzťahovali k hodnovernosti pokladničných dokladov. Nejednalo sa teda iba o formálne nedostatky týchto pokladničných dokladov, ale tieto pochybnosti sa vzťahovali k ich falzifikácii v nadväznosti na nezahrnutie príslušných dodaní v účtovej evidencii dodávateľa. Jednalo sa teda o relevantné pochybnosti, ktoré boli aj v materiálnej rovine spôsobilé spochybniť uskutočnenie sporných dodaní označených dodávateľom.

18. Správca dane ešte pred skončením daňovej kontroly oznámil žalobcovi svoje pochybnosti týkajúce sa sporných dodaní, pričom sa jednalo o pochybnosti spôsobilé vyvolať prenos dôkazného bremena naspäť na žalobcu. Správca dane teda dodržal požiadavky vyplývajúce z rozhodovacej činnosti súdnych autorít vo vzťahu k spätnému prenosu dôkazného bremena vo vzťahu k preukazovaniu splnenia hmotno-právnych podmienok príslušného daňového oprávnenia [vyplývajúce ako z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 6Sžfk/40/2018 zo dňa 03.09.2016, tak aj z rozsudku Najvyššieho správneho súdu SR zo dňa 24.02.2022 vedený pod sp.zn. 1 Sžfk 10/2020, publikovaný v Zbierke stanovísk a rozhodnutí Najvyššieho správneho súdu SR pod č. 18/2022]. Na základe uvedeného považoval správny súd tento žalobný bod za nedôvodný.

19. K žalobnému bodu (ii) správny súd poukazuje na právny názor, podľa ktorého

“32. Hoci sa je možné stotožniť s východiskom krajského súdu, že pre daňovú kontrolu je príznačná vyhľadávacia zásada a pre vyrubovacie konanie platí prejednávacia zásada, prejednaciu zásadu nemožno vykladať kategoricky a izolovane tak, ako to urobil krajský súd. Nemožno striktno a bezvýhradne tvrdiť, že vykonanie dokazovania vo vyrubovacom konaní je možné len v rozsahu, ktorý navrhne dotknutý daňovník. V predmetnej veci bolo podstatné, že k doplneniu dokazovania došlo na základe námietok, ktoré žalobca uviedol v odvolaní voči prvému rozhodnutiu správcu dane, ktoré sa týkali porušenia jeho práv pri vykonaní dôkazov. Rovnako krajský súd v kontexte predmetnej veci opomenul, že samotný žalobca navrhol v súvislosti s ozrejením technickej expertízy vypočít zamestnancov finančnej správy, ktorí túto expertízu vykonali, a ktorým by mal možnosť klásť otázky (k tomu pozri bod 9 odvolania žalobcu zo dňa 28.12.2018). 33. Kasačný súd sa preto nestotožnil s právnym názorom krajského súdu o porušení prejednacej zásady vo vyrubovacom konaní - tak, ako to ustálil krajský súd v napadnutom rozsudku. Je pravdou, že žalobca explicitne nenavrhol vykonať dokazovanie výsluchom jeho pracovníkov. Z bodu 4 odvolania žalobcu zo dňa 28.12.2018 však vyplýva, že daňový subjekt - žalobca tvrdil, že „nemal možnosť byť pri rokovaní so svojimi zamestnancami (najmä v čase miestneho zisťovania s osobou A. B.)...uvedené tvrdenia zamestnanca nie sú svedeckou výpoveďou a daňový subjekt nemohol uvedenej osobe klásť otázky Daňový subjekt v zmysle uvedeného namieta porušenie svojho práva na možnosť byť prítomný pri rokovaní so svojimi zamestnancami...“ Podľa kasačného súdu nemožno následný príkaz sťažovateľa ako odvolacieho orgánu na vypočítanie zamestnancov žalobcu či vykonanie tohto príkazu správcu dane hodnotiť ako svojvoľný či nezákonný postup. Tento príkaz na vykonanie dôkazov mal svoje opodstatnenie v konkrétnej odvolacej námietke žalobcu, pričom samotný žalobca namietal nezákonnosť vypočítania svojich zamestnancov a nemožnosť

klásť im otázky, čo bolo možné - logicky - odstrániť práve nariadením výsluchov zamestnancov žalobcu. I keď uvedené dôkazy boli vykonané až vo vyrubovacom konaní, nejde s ohľadom na konkrétne skutkové a právne okolnosti veci o porušenie Daňového poriadku, ale o povinnosť správca dane v zmysle § 24 ods. 2 Daňového poriadku.” [rozsudok Najvyššie správneho súdu SR zo dňa 17.10.2023 vedený pod sp. zn. 4Sfk/126/2022, ods. 32; ods. 33]

20. V tejto súvislosti správny súd ďalej poukazuje na to, že žalobca už v odvolaní zo dňa 21.02.2017 poukazoval na to, že čerpanie pohonných hmôt prebiehalo na príslušnej čerpacej stanici vodičmi žalobcu. Zároveň žalobca namietal, že nemohol ovplyvniť aké doklady boli vydané obsluhou čerpacej stanice [toto odvolanie bolo podané voči neskôr zrušenému rozhodnutiu správca dane č. 101636465/2017 zo dňa 26.07.2017]. Taktiež potreba doplnenia dokazovania správcou dane bola konštatovaná v rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 08.01.2019. Následné doplnenie dokazovania [listinnými dôkazmi zachytávajúcimi výpovede zamestnancov čerpacej stanice JURKI, vodičov motorových vozidiel žalobcu a znaleckým posudkom č. 41/2019] teda priamo súviselo so spornými skutočnosťami, ktoré namietal sám žalobca ešte pred právoplatným skončením vyrubovacieho konania. Zároveň správny súd uvádza, že dôkazné informácie, ktoré boli takto získané, bezprostredne súviseli s tými spornými skutkovými otázkami, ktoré boli zistené už počas daňovej kontroly [a ktoré boli oznámené žalobcovi]. Správca dane vykonaným dokazovaním teda neprekročil prípustnú mieru, v ktorej sa uplatňuje prejednávacia zásada počas vyrubovacieho konania. I keď sa teda jednalo o procesnú situáciu po zrušení pôvodného rozhodnutia správca dane a žalovaného Krajským súdom v Prešove, nebolo porušením práv žalobcu, pokiaľ takýmto spôsobom správca dane doplnil dokazovanie v nadväzujúcom vyrubovacom konaní. Z tohto dôvodu považoval správny súd tento žalobný bod za nedôvodný.

21. K žalobnému bodu (iii) správny súd poukazuje na to, že žalobca vznesol požiadavku na vypočutie znalca z dôvodu, že nemal byť oboznámený s obsahom znaleckého posudku č. 41/2019 (odvolanie žalobcu zo dňa 15.10.2020, s. 8). Z administratívneho spisu správny súd zistil, že žalobcovi bolo oznámené konanie ústneho pojednávania dňa 23.07.2020, na ktorom mali byť prerokované dôkazy z vyrubovacieho konania [vrátane znaleckého posudku č. 41/2019] (oznámenie č. 101123919/2020 zo dňa 03.07.2020, zväzok I, č.l. 69). Žalobca sa tohto ústneho pojednávania nezúčastnil (úradný záznam č. 101243173/2020, administratívny spis, č.l. 71). Žalobcovi bola teda daná možnosť oboznámiť sa so znaleckým posudkom č. 41/2019. Zároveň vypočutie znalca nemá slúžiť na duplicitné oboznámenie sa so znaleckým posudkom [ktoré opomenie vykonať daňový subjekt], ale slúži na verifikáciu záverov uvedených v znaleckom posudku na základe vypočutia príslušného znalca. V tejto súvislosti správny súd konštatuje, že žalobca vo svojej požiadavke na vypočutie znalca nevzniesol konkrétne námietky voči obsahu znaleckého posudku, použitým metódam znalca a ani iným relevantným spôsobom nezdôvodnil význam prípadného doplnenia dokazovania o vypočutie znalca. Dokazovanie pri správe daní vedie správca dane resp. druhostupňový orgán, ktorí sú oprávnení hodnotiť relevanciu procesných návrhov na vykonanie dokazovania. Podľa názoru správneho súdu žalobca takýto relevantný procesný návrh nevzniesol. Z tohto dôvodu nevypočutie znalca JUDr. Ing. Eduard Jenča, MBA., PhD. nemožno považovať za porušenie procesných práv žalobcu [zhodne rozsudok správneho súdu zo dňa 20.06.2024, ods. 46 - 50].

22. K žalobnému bodu (iv) správny súd poukazuje na to, že dôvodom nepriznania práva na odpočítanie dane žalobcovi nebolo len zistenie o falzifikácii pokladničných dokladov, ale aj ďalšie dôkazy vylučujúce uskutočnenie príslušných dodaní [výpovede svedkov, ktoré vylúčili, že mohlo dôjsť k falzifikácii dokladov, ako aj záznamy o pohybe príslušných vozidiel, do ktorých mali byť tankované pohonné hmoty]. Žalovaný a správca dane riadne vyhodnotili tieto dôkazy jednotlivo a všetky vo vzájomnej súvislosti, pričom dospeli k záveru, že dodanie tovaru na čerpacej stanici JURKI Sabinov sa neuskutočnilo. Preto obstojí záver, že existencia obdobného falzifikátu pokladničného dokladu u daňového subjektu STEELMEN s.r.o. indikuje spoločný zdroj tohto falzifikátu a nepreukazuje riadne dodanie tovaru na čerpacej stanici JURKI Sabinov. Z tohto dôvodu možno akceptovať ako vecne správny záver žalovaného, že žalobca nepreukázal splnenie hmotno-právnych podmienok pre uplatnenie práva na odpočítanie dane pri sporných dodaniach. Bližšie v tomto smere správny súd poukazuje na dôvody uvedené v rozsudku správneho súdu zo dňa 20.06.2024 [rozsudok správneho súdu zo dňa 20.06.2024, ods. 60 - 64].

23. Na základe vyššie uvedeného správny súd správnu žalobu zamietol ako nedôvodnú podľa § 190 SSP.

24. Podľa konštantnej judikatúry najvyšších vnútroštátnych a európskych súdnych autorít tiež platí, že súd nie je povinný reagovať na všetky argumenty strán konania, ale len na tie, ktoré majú pre rozhodnutie sporu podstatný a rozhodujúci význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu [rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) Ruiz Torija v. Španielsko z 9. 12. 1994, séria A, č. 303 – A, s. 12, § 29, Hiro Balani v. Španielsko z 9. 12. 1994, séria A, č. 303 – B, Georgiadis v. Grécko z 29. 5. 1997, Higgins v. Francúzsko z 19. 2. 1998; rozhodnutia ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 115/03, II. ÚS 44 /03, III. ÚS 209/04, I. ÚS 117/05, III. ÚS 191/2013 a pod.]. Z práva na spravodlivú súdnu ochranu vyplýva aj povinnosť súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a návrhmi na vykonanie dôkazov strán s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (Kraska c. Švajčiarsko z 29. 4. 1993, II. ÚS 410/06) [nález Ústavného súdu SR I. ÚS 259/2022 zo dňa 12.10.2022, ods. 39].

25. Správny súd v tomto rozsudku odpovedal na relevantné žalobné body, ktoré žalobca konkrétne popísal a ich obsah argumentačne aspoň v minimálnej miere rozvinul. Žalobca popri týchto žalobných bodoch v správnej žalobe taktiež iba všeobecne označil dôvody na zrušenie rozhodnutia podľa § 191 ods. 1 SSP. Správny súd k tomuto taktiež len všeobecne uzatvára, že napadnuté rozhodnutie v spojení s rozhodnutím správcu dane takýmito vadami netrpí. Rozhodnutia súdnych autorít, na ktoré žalobca poukázal nemali priamu relevantnú väzbu na nosné sporné otázky prejedávanej veci [teda žalobcom citované právne názory nevedli k opačným záverom ako k tým, ktoré vo vzťahu k žalobným bodom formuloval správny súd]. Ďalšie dôvody uvádzané v podaniach a prednesoch účastníkov konania nepovažoval správny súd za podstatné pre rozhodnutie vo veci, a preto sa im v odôvodnení svojho rozhodnutia osobitne nevenoval.

26. Správny súd v konaní neúspešnému žalobcovi právo na náhradu trov konania nepriznal (a contrario § 167 SSP). Žalovanému, ktorý bol v konaní úspešný, správny súd právo na náhradu trov konania nepriznal, keďže vo veci neboli prítomné také okolnosti, aby bolo možné náhradu trov konania od žalobcu spravodlivo požadovať (§ 168 SSP).

27. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Správneho súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť, ktorá musí byť podaná na Správny súd v Košiciach v lehote 30 dní od jeho doručenia. Zmeškanie lehoty na podanie kasačnej sťažnosti nemožno odpustiť.

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosť neplatia, ak

- a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c/ a d/ SSP,
- c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 SSP (ktorému správne súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka konania) uviesť

- a) označenie napadnutého rozhodnutia,
- b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,
- c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“),
- d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí správne súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Správny súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. K podaniu kolektívneho orgánu musí byť pripojené rozhodnutie, ktorým príslušný kolektívny orgán vyslovil s podaním súhlas.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší účastník konania dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, správny súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Kasačnú sťažnosť možno podľa § 440 ods. 1 SSP odôvodniť len tým, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že:

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred správnym súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený správny súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v § 440 odseku 1 písm. g) až i) SSP sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred správnym súdom. Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.